

BYTNY (2) *ai*

N sg f bytn(a) (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Realnie istniejący* (1) :

Wyrażenie: »rzecz bytna« (1) : *Thefz kyedy baczmy czo yefth grzech pyeruorodny yfz nyeyefth uczynek czlouyeczy yako ynfe grzechy [...] Nyeyefth tefz ona ządza dufe ku czyalu Nyeyeft tefz ktora rzecz bytna ktora by byla yako to czo ma yfnofczy bythnofcz/ ale yeft ftradanye fprouedyuofczy pyeruorodney PatKaz I 16v.*

2. [*Teraźniejszy, współczesny:*

Wyrażenie: »bytna rzeczy«: *Bo wfytko wáfze ieft. Choć Páweł/ choć Apollos/ choć Kifá/ choć świat/ choć żywot/ choć śmierć/ choć bytna/ choć przyfzłe (rzeczy) [sive praesentia, sive futura] Wfytko wáfze ieft. BudBib 1.Cor 3/22 (Linde).]*

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : *Substantificus, -a, bythna BartBydg 152b.*

Cf [**BOGOBYTNY**], [**BYTNI**], **NIEBYTNY**